

Hoe repareer je vervallen randen van bunkers?

Hoe vaak komt het niet voor dat je een artikel in een tijdschrift hebt gelezen en je je afvraagt wat je er nu eigenlijk aan hebt gehad? Ik hoop dat dit met dit artikeltje niet gebeurt en dat het een reactie zoals "Dit is echt een goed idee, ik ga het proberen" zal oproepen. Het gaat hier over een manier waarop je heel goed vervallen randen van bunkers kunt repareren.

Auteur: James T. Snow, National Director, USGA Green Section

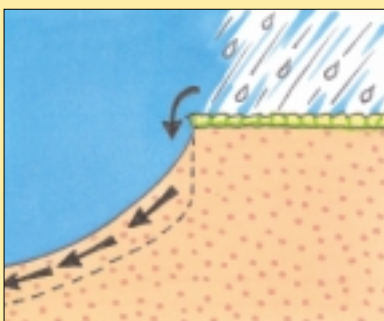
In tegenstelling tot de oude traditionele bunkers zijn de hedendaagse bunkers vrij ondiep. De oude bunkers bestonden uit een diepliggende relatief vlakke zandspiegel, omzoomd door grashellingen die tot aan het zand reikten.

Hemelwater en water uit de beregeningsinstallatie loopt van de omringende hogere grond in de bunker, door het zand en komt terecht in de onderliggende bodem. Hierbij kunnen grote

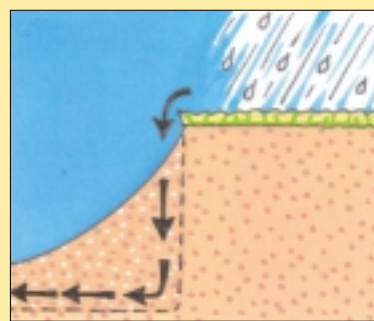
hoeveelheden zand uit de steilere delen van de bunker wegspoelen. Als het water de onderliggende laag bereikt stroomt het verder naar het laagste punt en neemt zo heel veel zand mee. De erosie is een feit.

Bij gemiddelde hoeveelheden regen of beregening wordt niet zoveel zand weggespoeld. Bij zware regen echter, zoals bij onweersbuien, kunnen grote hoeveelheden zand worden verplaatst. Het spreekt voor zich dat dit een grote belasting vormt op de werkdruk omdat dit

zand weer moet worden teruggeplaatst. Nadat dit proces zich een aantal malen heeft herhaald raakt het zand vervuild met organisch materiaal vanuit de ondergrond. Dit gaat sneller dan je denkt. De aanblik van de bunker heeft eronder te lijden, de karakteristieken voor het spel vanuit de bunker veranderen en de kans dat zich in de bunker onkruiden vestigen wordt groter. Het is niet mijn bedoeling om verschillende ontwerpen van bunkers te gaan vergelijken of te bekritisieren. Ik wil alleen een manier aanreiken

De hedendaagse bunkers zijn veel minder diep (in sommige gevallen verhoogd aangelegd om meer op te vallen) en de zandspiegel is niet meer vlak, maar loopt naar de randen omhoog. Hoewel dit type bunker er goed uitziet, duidelijk opvalt en relatief makkelijk is te onderhouden veroorzaken ze toch enkele onderhoudsproblemen. Het grootste probleem is erosie. In afbeelding 1 wordt een dwarsdoorsnede gegeven van dit bunkertype.

Afbeelding 2 laat een praktische oplossing zien van het probleem. De onderliggende bodemlaag die eerst een helling vormde wordt verticaal afgegraven tot op de bodem van de bunker.

Een verticale wand kan op deze wijze tot een hoogte van 60 á 130 cm worden bereikt. De originele helling wordt hersteld met bunkerzand (zie rechterkader).

die binnen zekere grenzen geschikt is om het onderhoud aan de modernere bunkers te vergemakkelijken.

Bob Holmes, de hoofdgreenkeeper van de Lafayette Country Club, Lafayette, Indiana, laat in afbeeldingen zien hoe een en ander wordt uitgevoerd (zie kader).

Bunkers die op deze wijze zijn behandeld zien er beter uit en het zand blijft beslist langer op zijn plaats. De vervuiling van het zand door organisch materiaal wordt minder en men hoeft na hevige regenval niet steeds de bunkers in om ze te repareren.

Zoals met alles wat we op de baan uitvoeren zijn er ook hier enkele beperkingen. Zo kan men geen loodrechte wanden tot ongelimiteerde hoogte steken en is het niet mogelijk om bunkerzand tot een erg steile helling op te

duwen. Deze techniek vraagt wel om grote hoeveelheden bunkerzand wat niet overal even goedkoop is. Binnen deze beperkingen is deze techniek echter heel goed toepasbaar.

Een extra overweging om niet al te hoge wanden te maken is gelegen in het feit dat een erg dik zandpakket zacht is. Golfballen kunnen daarin helemaal verdwijnen, vanuit het oogpunt van sportiviteit is dit ongewenst. Daarom is het beter om de dikte van het zandpakket niet groter te laten zijn dan 30 tot 130 cm.

Het vervelende probleem van eroderend zand in bunkers kan dus vrij gemakkelijk worden opgelost. Waar deze techniek is toegepast vindt men nu mooi uitzienende en goed bespeelbare bunkers die minder onderhoud vergen.

Was dat niet iets waarnaar je op zoek was? Een nieuw idee dat werkt!

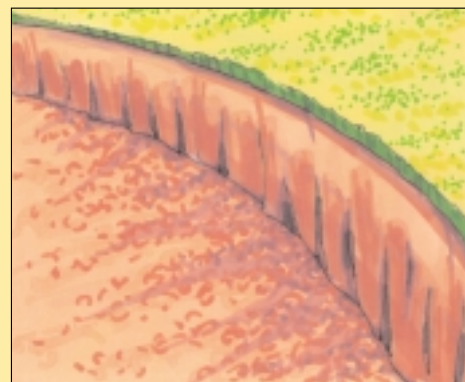

Stap 1

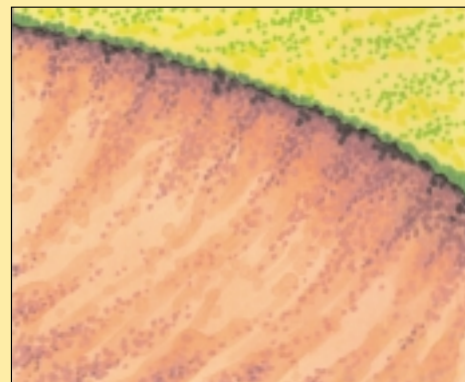
De geërodeerde rand en het vervuilde zand worden mechanisch verwijderd. De bunkerbodem wordt geëgaliseerd. Hierbij wordt een kleine graafmachine gebruikt.

Stap 2

De rand wordt met een spade afgewerkt.

Een mooie rechte wand, klaar voor het aanbrengen van het bunkerzand.

Stap 3

Het eindresultaat met het in profiel aangebrachte en geharkte zand.

